

Lezen: Handelingen 19:1-7, Efeziërs 5:15-18

“Hebben jullie de Heilige Geest ontvangen?”

“Huh, de Heilige Geest wie is dat? Nooit van gehoord. We wisten niet eens dat er een Heilige Geest was”.

Dat was ongeveer het antwoord wat die mensen daar in Efeze gaven toen Paulus hen vroeg of ze de Heilige Geest ontvangen hadden.

Maar als ik die vraag nu aan u, aan jullie stel, wat zeg je dan? Hebben jullie de Heilige Geest ontvangen?Kun je dat weten dan? En hoe dan? Zo'n Bijbelgedeelte als Handelingen 19 kan je dan ook best in verwarring brengen. Want je krijgt de indruk dat het spreken in tongen of klanktaal het bewijs is dat je de Geest ontvangen hebt. Tsja, en als je dat nog nooit hebt gedaan dan zul je de Geest wel niet ontvangen hebben. Er zijn ook kringen waar dat op die manier geleerd wordt. Met name in de Pinksterbeweging. Op grond van o.a. Handelingen 19 meent men dat het tot geloof komen in verschillende stappen verloopt. Eerst kom je tot bekering, je accepteert Jezus als je Verlosser en Heer, en later ontvang je dan onder handoplegging, de Heilige Geest. Vaak wordt dan, als het spreken in tongen uitblijft, herhaaldelijk gebeden of deze zogenaamde doop met de Geest ontvangen mag worden. In de praktijk zie je dan een tweedeling ontstaan in de gemeente. De mensen die 'het' hebben en de mensen die 'het' niet hebben, waarbij de mensen die 'het' hebben een streepje voor krijgen op de mensen die nog niet zo ver zijn.

Graag wil ik eerst met jullie kijken naar dat Bijbelgedeelte Handelingen 19. Want wat gebeurt daar nu precies en hoe moeten we dat beoordelen in het licht van de hele bijbel? Paulus komt in Efeze en onze tekst zegt dan dat hij daar een groepje leerlingen ontmoet. In de NBG vertaling staat 'discipelen'. Paulus verwacht dat deze mensen christen zijn, maar hij wil daar graag zeker van zijn. Die vraag: “Hebben jullie de Heilige Geest ontvangen?” had voor hetzelfde geld anders gesteld kunnen worden. “Kennen jullie de Here Jezus?” Paulus doet dat niet, hij vraagt naar de Heilige Geest. En toen de mensen zeiden nooit van de Heilige Geest gehoord te hebben, vroeg Paulus verder. Maar hoe ben je dan gedoopt? En dan komt de aap uit de mouw. Deze mensen zijn gedoopt met de doop van Johannes. Met andere woorden, zij hebben de prediking van Johannes de Doper gehoord. Het kan zijn dat ze zelf Johannes hebben horen preken. Wat ook heel goed zou kunnen is dat ze

Apollos hebben horen preken. In Handelingen 18, het vorige hoofdstuk, lezen we namelijk van deze Apollos dat hij in Efeze kwam. Dezelfde plaats waar Paulus deze 12 mannen ontmoet. Apollos was een Jood, die doorkneed was in de Schriften, hij leerde zelfs wat op Jezus van toepassing was, maar toch wist hij alleen maar van de doop van Johannes. Misschien is Apollos onder het gehoor geweest van Johannes de Doper. Johannes de Doper verwees in zijn toespraken geregeld naar de Messias die komen zou. "Hij die naar mij komt, is meer dan ik. Ik ben nog niet waard zijn schoenen vast te maken". Apollos werd hierdoor getroffen en ging net als Johannes verkondigen wat op Jezus betrekking had. En Apollos kreeg zo wat volgelingen. En die volgelingen ontmoet Paulus hier. Het probleem van deze 12 mensen is dus niet, dat ze *wel* weten wie Jezus, maar de Geest nog niet hebben ontvangen. Het probleem is dat ze nog *niet* weten wie Jezus is en *daarom* de Geest nog niet hebben ontvangen. Dat blijkt ook wel uit het antwoord wat Paulus geeft. Hij gaat hun namelijk niet onderwijzen over de Heilige Geest, maar over Jezus. Als deze mensen Jezus al kenden was dat niet nodig. Maar ze wisten gewoon niet dat die Messias waar Johannes over sprak inmiddels gekomen was in de Persoon van Jezus van Nazaret en dat Hij gestorven was aan het kruis, was opgestaan uit de dood en opgevaren naar de hemel. En toen die 12 mannen in Efeze *dat* hoorden lieten zij zich dopen in de naam van de Here Jezus. Paulus heeft dan nog steeds met geen woord over de Heilige Geest gerept. Pas na de doop legde Paulus deze 12 mannen de handen op en toen spraken ze in tongen of zoals de NBV het noemt in klanktalen. Het lijkt er op dat God de bekering van deze mensen onderstreept door hen die gave van klanktalen te geven. Een verschijnsel wat bij de uitstorting van de Heilige Geest ook plaatsvond. Wat hier gebeurt moet echter niet gezien worden als een herhaling van Pinksteren. De Heilige Geest is maar één keer uitgestort. Je zou kunnen zeggen dat mensen die later tot geloof komen deel krijgen aan het gebeuren op de Pinksterdag. Pinksteren is de geboorte van de christelijke kerk. Als je tot geloof komt ga je daar deel vanuit maken. Je wordt ingelijfd in het lichaam van Christus. Op sommige plaatsen in de bijbel zie je dat dan gepaard gaat met dat zelfde talen wonder, maar niet overal. En de tongen van vuur die op de Pinksterdag zichtbaar waren, komen helemaal niet meer terug. Dus de bekering van deze 12 mensen is niet een model, alsof elke christen altijd volgens dit model tot geloof zou moeten komen. Nee, dat spreken in klanktalen is een gave en de bijbel spreekt over heel veel verschillende gaven, die allemaal hun eigen plek in het lichaam van Christus, de gemeente, mogen

hebben. Maar nergens staat dat we allemaal dezelfde gaven moeten hebben. Juist in de veelkleurigheid wordt God het meest geëerd.

Wat kunnen we nu leren uit Handelingen 19 over de Heilige Geest? Niet dat de Geest los verkrijgbaar is, maar dat de Geest geschonken wordt aan ieder die tot geloof komt in de Here Jezus. De Geest is het zelfs die het geloof in Christus in je hart werkt. Geloof in Christus is het bewijs dat je de Geest daadwerkelijk ontvangen hebt. Dus als u, als jij, gelooft in de Here Jezus Christus als de Verlosser van uw zonden en als u Hem wilt volgen als uw Heer dan mag u er zeker van zijn dat u de Geest ontvangen hebt. Ergens anders schrijft Paulus dat je alleen maar Jezus als Heer kunt belijden dóór de Heilige Geest (1 Cor.12:3). De Heilige Geest speelt dus een actieve rol bij het tot geloof komen van mensen. Het is dus niet zo dat jouw geloof alleen een prestatie van jezelf is. Natuurlijk gaat het niet buiten je eigen wil om, je bent er ten volle bij betrokken, maar geloof is ook een geschenk. Iets wat God geeft. Iets wat Gods Geest in je hart werkt. Daar zit iets van een mysterie in. En dat maakt ook wel dat mensen nooit zo goed weten wat ze met de Heilige Geest moeten. Het is een beetje vaag. Als Jezus de komst van de Heilige Geest aankondigt dan zegt Hij dat de Geest niet zal komen om uit Zichzelf te spreken, maar Hij zal Jezus verheerlijken en de mensen leiden naar de volle waarheid (Joh.16). Die volle waarheid slaat op het verlossingswerk van Jezus. De Geest wil mensen overtuigen dat de verstoorde relatie met God weer hersteld is door Jezus Christus. Jezus' kruisdood en zijn opstanding is Gods manier om de mens weer terug te brengen in relatie met God. Dat is Gods geschenk. Dat biedt Hij aan. Ik vergelijk de verhouding tussen de Heilige Geest en de Here Jezus Christus wel eens met het volgende. Als u in donker door Zwolle rijdt dan ziet u de Sassenpoort altijd zo mooi in de schijnwerpers staan. Die schijnwerper heeft als doel om die poort zo mooi mogelijk tot z'n recht te laten komen. Als ik daar langs rijd dan denk ik niet: 'oh, wat een prachtige schijnwerper'. Nee, dan denk je 'oh, wat is die poort mooi'. Maar ik kan die poort alleen maar zo mooi zien, dankzij die lamp. Dit zou je kunnen vergelijken met het werk van de Heilige Geest. De Geest wil niets anders dan Jezus in de schijnwerpers zetten. Het gaat er niet om dat gelovigen gaan zeggen 'oh, wat is de Heilige Geest geweldig' maar dat ze gaan zeggen 'oh, wat is de Here Jezus geweldig'. En je gaat de Here Jezus alleen maar geweldig vinden omdat de Geest

Hem verheerlijkt. Omdat de Geest Jezus aan je hart openbaart. Hij richt je geloofsoog als het ware op Jezus.

Maar dat is niet het enige. Dat tot geloof komen is het begin. Dan begint het nieuwe leven. Je hebt niet alleen een aantal leerstellingen voor waar aangenomen. Je gaat veranderen. Die verandering is zo rigoureuus dat de bijbel over een nieuwe geboorte spreekt. Maar ook voor deze verandering geldt dat het nooit buiten je eigen wil omgaat. We hebben net gelezen in Efeze 5:18 dat we ons moeten laten vullen door de Geest. Dat heeft duidelijk te maken met overgave. Hoeveel ruimte geven we de Heilige Geest om ons te vullen. Die vervulling met de Geest is iets wat de Geest moet doen en tegelijkertijd is het iets wat we moeten laten gebeuren. We kunnen het blijkbaar ook tegenhouden. We kunnen het werk van de Geest uitdoven in ons leven. Maar wat is dat dan, vervulling met de Geest? Laten we de hele tekst even iets beter bekijken. Er staat namelijk het volgende: *Bedrink u niet, want dat leidt tot uitspattingen, maar laat de Geest u vervullen.* Die vergelijking met dronken worden kan slaan op een gebruik wat men in die tijd wel kende, om je op religieuze feesten in de afgodentempels te bedrinken in de hoop dat je in je dronken toestand een religieuze ervaring zou opdoen. Het kan ook zo zijn dat er veel drankmisbruik voorkwam in de levens van de gemeenteleden voordat ze christen werden. In ieder geval wordt hier een tegenstelling gemaakt tussen dronken zijn en vervuld met de Geest zijn. Wie dronken is stelt zichzelf onder controle van de drank. De drank beïnvloed je hele doen en laten. Het peil daalt, zeggen we altijd als er teveel gedronken is op een feestje. Onder invloed van de drank, ga je blijkbaar moppen vertellen die je in nuchtere toestand nooit zou vertellen. Ook je normen veranderen. Onder invloed van drank worden mannen handtastelijk en vrouwen uitdagend. Paulus waarschuwt dat we ons niet onder de invloed van alcohol moeten stellen. Niet de geest uit de fles, maar de Geest van God moet ons leven beheersen. Laat de Geest van God je normen bepalen. Laat de Geest van God bepalen welke moppen wel en niet door de beugel kunnen. Laat de Geest van God bepalen hoe je omgaat met het andere geslacht. In dit gedeelte gaat het dus helemaal niet zozeer over geestelijke ervaringen maar over ons gewone leven. Let dus goed op welke weg u bewandelt, zegt vs. 15, gedraagt u niet als dwazen maar als verstandige mensen. Verstandige mensen zijn in de bijbel mensen die rekenen met God in alle dingen. De dwaas zegt in zijn hart er is geen God.

Nu moeten we wel goed voor ogen houden dat de Geest een Persoon is. Een persoon woont in je hart, of hij woont er niet. Bij een onpersoonlijke kracht zou je kunnen zeggen dat het er een beetje woont, of heel veel. Bij een persoon kun je dat niet zeggen. Het gaat er daarom niet om hoeveel wij van de Geest hebben, maar hoeveel de Geest van ons heeft. Wij hebben niet te beschikken over de kracht van de Geest om weet ik veel welke geestelijke hoogstandjes uit te halen, de Geest moet de beschikking hebben over ons. Als mensen die onder de leiding van de Geest staan moeten we dan proberen te begrijpen wat de Heer wil (vs. 17). En hoe doe je dat? Dat heeft alles met overgave te maken. "Heer ik verlang er naar om u de touwtjes in handen te geven in mijn leven". Elly en Rikkert hebben ooit zo'n kinderliedje geschreven. Je hart is een huis met allerlei kamertjes. De Here Jezus wil graag met zijn Geest in al die kamertjes wonen. Maar dat kan alleen als we hem de sleutel geven. Hij breekt niet in. En als we Hem die sleutel geven dan begint de schoonmaak. De Here Jezus gaat samen met ons alle troep opruimen die er niet hoort. De vuiligheid de deur uit en de Heilige Geest naar binnen. Wilt u een paar voorbeelden van zulke kamertjes. Het kamertje van ons geld. Het kamertje van onze tijd. Het kamertje van onze gedachten over mezelf. Het kamertje van onze gedachten over anderen. Het kamertje van onze verkeerde verlangens. En zo kunnen we nog wel even doorgaan. Vervulling is dus de overgave van alle sleutels aan de Here Jezus. En dan moeten we niet doen alsof er niets veranderd is. Ik kom nog wel eens gelovigen tegen die berusten als het ware in het zondaar zijn. "ik ben ook maar een zondaar, ik kan het ook niet helpen." Maar op die manier ontken je gewoon dat de Heilige Geest in je aan het werk. Natuurlijk, we zijn allemaal zondaars en we voldoen nog lang niet aan het ideaalplaatje, maar dat wil niet zeggen dat de Geest niet bezig is ons van binnenuit te veranderen. Wie in Christus is, is een nieuwe schepping, zegt 2 Cor.5:17. Er staat niet dat die persoon later een keertje een nieuwe schepping wordt, je bent het nu al. Mijn bezwaar tegen dat berusten in het zondaar zijn, is dat je dan ook geen verandering meer verwacht. Het is een ontkenning van de helft van Jezus' verlossingswerk. Je erkent wel dat Jezus is gekomen als Verlosser van je zonde, maar je ontkent dat Hij nu al een vernieuwend werk in je is begonnen. Waar Jezus woont is geen ruimte meer voor vuiligheid. En gaat het dan nooit meer mis? We blijven toch allemaal gewone mensen bij wie het leven als gelovige vaak gebrekkig gaat. Ja, dat is zo. Het zal echt niet perfect worden. Als het mis gaat mogen we bij Jezus gewoon weer opnieuw beginnen. We mogen dat wat fout ging

belijden. Belijden wil zeggen dat je naar God uitspreekt dat het weer mis was. Je erkent je fouten, vraagt vergeving en geeft als het ware opnieuw de sleutels af aan de Here Jezus.

Ik wil toch nog wel één ding opmerken over een vervuld leven. Vervuld leven is niet dat we krampachtig zelf gaan proberen de zonde uit ons leven te bannen. Dat kunnen we niet. Dan zullen we gefrustreerd raken en teleurgesteld in ons zelf. We moeten ons niet zo zeer richten op de fouten die we na moeten laten, maar we moeten ons richten op Jezus zelf. Als we leven in relatie met Hem en dicht bij Hem blijven door een leven te leiden van gebed en Bijbellezen dan zullen we ontdekken dat er voor de zonde steeds minder plaats is.

Er was eens een zendeling die werkte onder de Eskimo's. Die Eskimo's lieten wel eens uit verveling hun honden met elkaar vechten. Die vechtende honden gebruikte de zendeling om aan de Eskimo's uit te leggen wat dat principe van een leven onder de leiding van de Heilige Geest betekent.

Ieder mens, zei de zendeling, heeft 2 honden in zijn leven. Een zwarte en een witte. En die twee vechten voortdurend met elkaar. Die zwarte hond staat voor je 'slechte ik', je zondige natuur, en die witte hond staat voor je 'nieuwe ik', je nieuwe natuur die je ontvangen hebt nadat je tot geloof in de Here Jezus bent gekomen. Dat voorbeeld sloeg aan, de Eskimo's wisten precies wat de zendeling bedoelde. Maar ze wilden nog wel graag één ding weten. Wie van de twee honden wint het nu eigenlijk? De zendeling dacht even na en gaf toen een raak antwoord: "de hond die je het meest te eten geeft".

Dat is het. Voed jij je zondige ik, of voed jij je nieuwe ik. Waar geef je de aandacht aan. Als je probeert zonde uit je leven te bannen ben je nog steeds met je zondige ik bezig. Een vermoeiende bezigheid. Maar als jij jezelf voedt met het beste voedsel wat er is, Gods Woord, dan wint je nieuwe ik. Dan zul je merken dat de Heilige Geest niet vaag is, maar realiteit. En dat zul je niet alleen zelf merken, maar je omgeving merkt het ook. Die gaat ontdekken dat christelijk geloof geen stelsel van regels is, maar contact met de levende God. Geen religie, maar relatie. Dat wil Gods Geest graag uitwerken in uw leven. Zo kan God je vormen zodat je meer op Jezus gaat lijken. God wil wel. En jij...., wil jij ook wat God graag wil? Amen.

Februari 2009
G.P. Hartkamp
Wapenveld